

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Gf.III.30.195/2015/4. szám

A Szegedi Ítéltábla az **felszámoló szervezet 1. neve, székhelye, felszámolóbiztos neve** által meghatalmazott dr. Bódis Krisztina ügyvéd által képviselt **felperes neve** „f.a.” felperes székhelye felperesnek – dr. Szendrő Zsolt ügyvéd, illetve Dr. Vida Sándor Ügyvédi Iroda (ügyintéző ügyvéd: dr. Vida Sándor) által képviselt **I. rendű alperes neve, székhelye** I. rendű, a **felszámolószervezet 2. neve, székhelye** által meghatalmazott dr. Nagy Tibor ügyvéd által képviselt **II. rendű alperes neve** „f.a.” II. r. alperes székhelye II. rendű alperesek ellen szerződésből eredő követelés iránt indult perében a Kecskeméti Törvényszék 2014. október 14. napján kelt 7.G.20.049/2014/12. számú ítéletével szemben az I. rendű alperes által 14. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a megfellebbezett rendelkezéseit **helybenhagyja.**

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 500.000,-(Ötszázezer) Ft másodfokú perköltséget.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 2.500.000,-(Kettőmillió-ötszázezer) Ft le nem rótt másodfokú eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

Az I. rendű alperes, mint eladó és a felperes, mint vevő között 2010. december 23. napján adásvételi szerződés jött létre, a szerződés 1. pontjában felsorolt részegységekből álló, a pásztói tárolási helyen összeszerelt állapotban lévő és a vevő által megtekintett, kipróbált pellettálló gépsorra, bruttó 206.250.000,- Ft vételár kikötése mellett. A szerződés 4. pontjában a szerződő felek a vételár részletekben történő megfizetésében állapodtak meg. A felperes 2011. január 14. napján 50.000.000,- Ft-ot, 2011. január 19. napján 90.000.000,- Ft-ot teljesített.

A szerződő felek az adásvételi szerződést 2011. május 2. napján felbontották. Az I. rendű alperes kötelezettséget vállalt arra, hogy a felperes által megfizetett vételár részéből a 20.000.000,- Ft összegű kötbér levonását követően fennmaradó 121.225.000,- Ft-ot 2011. augusztus 31. napjáig visszafizeti a felperesnek.

A **pénzügyintézet neve** 2012. július 16. napján arról értesítette az I. rendű alperest, hogy a felperes az I. rendű alperessel szemben fennálló követelésének 50 %-át, azaz 60.612.500,- Ft-ot reá engedményezte a közte és a felperes között 2011. augusztus 15. napján létrejött hitelszerződés biztosítékaul.

A felperes és az I. rendű alperes a 2012. június 30. napján kelt megállapodással a tartozásba 10.795.000,- Ft-ot beszámítottak, így az I. rendű alperes felperes felé fennálló tartozása 49.817.500-

Ft-ra csökkent.

A Kecskeméti Törvényszék Fpk.03-12-000826/9. számú végzésével megállapította a felperesi cég fizetéseptelenségét és elrendelte a felszámolás főeljárásként lefolytatását. A felszámolás kezdő időpontja 2013. február 13. napja. A felszámolási eljárás megindítására irányuló kérelem 2012. június 25. napján érkezett a Kecskeméti Törvényszékhez.

Az alperesek között 2013. február 14. napján létrejött „engedményezési szerződés”-nek nevezett, tartalmában tartozásátvállalásra vonatkozó megállapodással a II. rendű alperes az I. rendű alperesnek a felperes felé fennálló 49.817.500,- Ft összegű tartozását átvállalta. A tartozásátvállaláshoz a felperes nem járult hozzá.

A II. rendű alperes 2014. február 26. napján került felszámolás alá. A felperes a II. rendű alperes felszámolási eljárásába hitelezőként nem jelentkezett be.

A felperes módosított keresetében elsődlegesen azt kérte, hogy a bíróság kötelezze az I. rendű alperest 49.817.500,- Ft tőke és ezen összeg után 2011. szeptember 1. napjától járó késedelmi kamatai és perköltség megfizetésére. Keresetét azzal indokolta, hogy az I. és II. rendű alperesek között létrejött engedményezési szerződés érvénytelen. Arra az esetre, ha a törvényszék az érvénytelenséget nem állapítja meg, az I. és II. rendű alperesek egyetemleges marasztalását kérte. A felperes álláspontja szerint az engedményezési szerződés azért érvénytelen, mert annak megkötésére a felperes felszámolási eljárásának elrendelését követően került sor, illetve a megállapodás az adós vagyonának csökkenését eredményezte, a hitelezők kijátszására irányult, hiszen a II. rendű alperes vállalta át a fizetési kötelezettséget a felperes hozzájárulása nélkül.

Az I. rendű alperes a felperes keresetének elutasítását kérte. Vitatta az engedményezési szerződés érvénytelenségét. Állította, hogy az adásvételi szerződés tárgyát képező pellettálló gépsor rendelkezésre áll, a felperes a vételár fejében azt átveheti.

A II. rendű alperes érdemi ellenkérelmet nem terjesztett elő.

Az elsőfokú bíróság kötelezte az I. és II. rendű alpereseket, hogy fizessenek meg egyetemlegesen 15 nap alatt a felperesnek 49.817.500,- Ft tőkét, ennek 2011. szeptember 1. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamatát és 2.490.000,- Ft perköltséget. Kötelezte az I. és II. rendű alpereseket, hogy fizessenek meg az államnak külön felhívásra 1.500.000,- Ft le nem rótt eljárási illetéket. Megállapította, hogy a felperes és az I. rendű alperes között 2010. december 23. napján létrejött adásvételi szerződést a szerződő felek 2011. május 2. napjával felbontották, a szerződés annak megkötésére visszaható hatállyal megszűnt. A felek megállapodtak abban is, hogy a szerződés felbontásához kapcsolódóan mekkora összegű vételárat és milyen határidővel kell az I. rendű alperesnek megfizetnie. Az I. rendű alperes a szerződésben foglalt vételár visszafizetési kötelezettségének maradéktalanul nem tett eleget. Az alperesek között 2013. február 14. napján létrejött „engedményezési szerződéssel” az I. rendű alperes a felperes felé fennálló kötelezettségét a II. rendű alperesre engedményezte, az elsőfokú bíróság az alperesek megállapodását azonban tartozásátvállalásnak minősítette. Ehhez a felperes nem járult hozzá, ezért az I. rendű alperes köteles az adásvételi szerződés megszűnéséből eredően megfizetni a felperes kereseti kérelmében megjelölt összegű tartozást. A II. rendű alperes felelőssége a Ptk. 242. § (2) bekezdésén alapul. Az elsőfokú bíróság az alpereseket egyetemlegesen marasztalta, mert az alperesek között létrejött engedményezési szerződés semmisségét nem látta bizonyítottnak.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az I. rendű alperes nyújtott be fellebbezést, amelyben az ítélet megváltoztatását, a felperes keresetének elutasítását kérte. Fellebbezését azzal indokolta, hogy az alperesek között a felperessel szemben fennálló tartozás átvállalására megállapodás jött létre, amelyről a felperesnek is tudomása volt, így az I. rendű alperest a tartozásért felelősség nem terheli. Ugyanakkor utalt arra is, hogy az adásvételi szerződés tárgyát képező pellettálló gépsor rendelkezésre áll, a vételárhátralék megfizetését követően az átvehető.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Utalt arra, az elsőfokú eljárás során csatolt NAV jegyzőkönyvekből megállapítható, hogy az I. rendű alperes olyan gépsort adott el a felperesnek, aminek nem is volt tulajdonosa.

A fellebbezés adatai.

Az adásvételi szerződést kötő felek a szerződést az 1959-es Ptk. 319. § (1) és (3) bekezdése alapján felbontották, és rendelkeztek a felperes által korábban megfizetett vételárrészek alperes általi visszafizetéséről, a visszajáró összegről és annak teljesítési határidejéről is. A felperesi követelés részbeni engedményezése, illetve az alperesi beszámítást követően fennmaradó,összegszerűségében nem vitatott tartozást az alperesek között létrejött megállapodással a II. rendű alperes átvállalta.

Az alperesek tévesen minősítették a szerződést engedményezési szerződésnek, az helyesen tartalmában a Ptk. 332. § szerinti tartozásátvállalás, miután a szerződésből egyértelműen megállapítható, hogy az I. rendű alperes nem követelést ruházott át a II. rendű alperesre, hanem a II. rendű alperes az I. rendű alperes felperes felé fennálló tartozásának megfizetésére vállalt kötelezettséget, azaz a tartozását átvállalta.

A Ptk. 332. § (2) bekezdése értelmében a tartozásátvállaláshoz a jogosult beleegyezése szükséges. Ennek hiányában nem váltja ki azt a joghatást, hogy az eredeti kötelezett helyébe a tartozásátvállaló lép, azaz a jogosult változatlanul az eredeti kötelezettel szemben érvényesítheti igényét.

A tartozásátvállalás időpontjában a felperesi gazdálkodó szervezet már felszámolás alatt állt, így az alperesek megállapodásához kizárólag a felszámoló járulhatott volna hozzá, azonban ilyen nyilatkozat a részéről nem történt. A tartozásátvállalás tehát a felperessel szemben joghatás kiváltására nem alkalmas, a felperes felé továbbra is az I. rendű alperes tartozik azösszegszerűségében nem vitatott vételárrésszel.

Az a körülmény, hogy a tartozásátvállalásra vonatkozó megállapodás a felperessel szemben hatálytalan, nem eredményezi az alperesek egymás közötti jogviszonyában annak érvénytelenségét.

A tartozásátvállalást meg kell különböztetni az 1959-es Ptk-ban nem szabályozott, de a bírói gyakorlat által ismert ún. tartozáselvállalástól. Ez utóbbi esetben az új kötelezett a jogosulttal történő megállapodás alapján a régi kötelezett mellé lép, a kötelezetti oldalon nem következik be alanycsere, azaz a régi kötelezett a kötelemből nem szabadul. A tartozást elvállaló a jogosulttal megkötött megállapodás alapján a jogosulttal jogviszonyba kerül, a jogosult a teljesítést tőle is követelheti. Az eredeti kötelezett és a tartozáselvállaló felelőssége ez esetben egyetemleges (EBH/2001/412., Szegedi Ítéltábla Fpkhf.I.30.588/2011/8.).

A perbeli esetben kizárólag tartozásátvállalás történt, tartozáselvállalás nem, mert etekintetben hiányzik a felperes és a II. rendű alperes egybehangzó akaratnyilatkozata.

Az elsőfokú bíróság az alpereseket egyetemlegesen marasztalta, az ítélet ellen azonban kizárólag az I. rendű alperes élt fellebbezéssel, ezért az elsőfokú bíróság ítéletének II. rendű alperest marasztaló rendelkezését az ítéltábla határozata nem érinti.

Az ítéltábla a fellebbezéssel támadott rendelkezéseket a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az I. rendű alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért az ítéltábla kötelezte az I. rendű alperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a felperest képviselő ügyvéd munkadíjával felmerült másodfokú perköltség megfizetésére.

A perben a feleket tárgyi illetékfeljegyzési jog illeti meg, ezért az I. rendű alperes által le nem rótt fellebbezési eljárási illeték megfizetésére az Itv.74. § (3) bekezdésére figyelemmel a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése, a Pp.78. § (1) bekezdése szerint kötelezte az I. rendű alperest.

S z e g e d , 2015. október hó 1. napján

Dr. Kemenes István sk.
a tanács elnöke

. Gál Marianna sk.
előadó bíró

. Dobler László sk.
táblabíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő